

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Jesucrist és tan a prop que el tenim a tocar

«És tan a prop meu que fins i tot el puc tocar, Jesús és aquí». Avui diumenge, solemnitat de nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món, podem pregar amb aquesta coneguda cançó ja que, a totes les celebracions de l'eucaristia, proclamem el capítol 25 de l'Evangeli segons sant Mateu, la paràbola del judici final. En ella Jesús s'identifica amb els qui passen fam, els qui passen set, els forasters sense sostre, els qui no tenen vestit, els malalts, els qui estan a la presó. A partir d'aquest evangeli podem dir que tenim Jesucrist a tocar. Tens a prop l'hospital, amb molts malalts dintre: Jesucrist és a tocar. Tens a prop la presó, amb molts detinguts: Jesucrist és a tocar. Com fa la cançó esmentada: «molt a prop el tens, un xic amagat, Ell t'espera en el teu germà».

En el nostre món occidental sembla que costa tenir fe. I també és veritat que costa trobar misericòrdia. És difícil viure l'encontre amb Jesucrist resuscitat, amb Crist viu que ens vol vius. Però sobretot costa trobar-lo si el volem cercar allà on no hi és. En canvi, segons l'esmentada paràbola del judici final, resulta paradoxal que Jesucrist és tan a prop que el tenim a tocar quan ens aproximem als insignificants d'aquest món, als qui no compten, als descartats, com ens recorda sovint el papa Francesc.

Santa Teresa de Calcuta va patir en algunes ocasions moments de foscor en la fe. Però mai no va deixar els pobres. I heus ací que la foscor li esdevingué llum. La llum de Crist, identificat amb els pobres i necessitats, va desfer la seva nit fosca. Estimant preferentment els petits i desvalguts estimem Jesucrist i ens omplim del seu amor.

La identificació de Jesús amb els necessitats de tota mena té moltes conseqüències: no hi pot ha-

ver separació entre la fe en Déu i l'amor als altres, concretament als més pobres. Tant de bo marquin ells les nostres prioritats, el nostre estil de vida. No oblidem que Jesús ens qüestiona no per fer-nos sentir frustrats sinó per invitar-nos a que el camí que triem en la vida sigui el seu, per invitar-nos a una conversió constant, personal i comunitària, essent feliços.

Demanem avui al Senyor que sapiuem cercar-lo i estimar-lo amb un cor misericordiós, que sapiuem trobar-lo, a Ell, Jesucrist, Rei de tot el món, en els germans que més estan patint, on Ell és tan a prop que el tenim a tocar.

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Longevitat indefinida: somni o malson? (II)

Alguns autors transhumanistes no es limiten a defensar la prolongació de la vida humana, sinó que plantegen la possibilitat d'una existència postbiològica. La utilització d'escànners permetrà, segons ells, obtenir en el futur un escanejat complet de la matriu sinàptica del cervell d'una persona i aquesta es podrà reproduir en un ordinador. Altres defensen la creació d'éssers superintel·ligents, fruit de la combinació d'elements orgànics i cibernètics. Són els anomenats cïborgs, criatures en part orgàniques i en part mecàniques.

Hem de preguntar als transhumanistes si un món en el qual, hipotèticament, ningú no envelleixi serà, de veritat, el millor dels mons possibles, per emprar l'expressió de G. W. Leibniz (1646-1716). El nostre món actual ha conegut un increment espectacular de les expectatives de vida i, no obstant això, estem convençuts que no es pot dir, amb sensatesa, que visquem en el millor dels mons possibles. La qüestió determinant no rau en els anys que podem atresorar al llarg de la nostra existència, sinó com dotar-la de sentit, de significat, com fer que aquesta estança en el món hagi valgut la pena.

La qüestió del sentit no es relaciona amb els anys, sinó amb l'argument, amb el guió de la pròpia vida. Dilatar els anys no significa garantir el sentit. Mentre ens preocupem per incrementar la longevitat de les persones, hem d'afrontar, paradoxalment, un nou problema social: el de la fatiga vital. Fatiga que, sobretot, pateixen les persones grans en els països més desenvolupats del planeta. En un país com Holanda, per exemple, s'ha discutit, recentment, si l'argument de la fatiga vital podria introduir-se com un supòsit més per despenalitzar l'eutanàsia.

Aubrey De Grey (1963) argumenta que el coneixement fonamental necessari per desenvolupar una medicina efectiva contra l'envelliment ja existeix, en gran mesura. Treballa en la identificació i en el desenvolupament d'enfocaments específics per invertir el sentit de diversos aspectes de l'envelliment, o, com defineix ell mateix, el conjunt d'efectes secundaris del metabolisme acumulats que eventualment ens maten i d'enfocaments més proactius i urgents per augmentar l'esperança de vida saludable humana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Jesucristo está tan cerca que hasta lo puedo tocar

«**T**an cerca de mí que hasta lo puedo tocar, Jesús está aquí». Hoy domingo, solemnidad de nuestro Señor Jesucristo Rey de todo el mundo, podemos rezar con esta conocida canción puesto que, en todas las celebraciones de la eucaristía, proclamamos el capítulo 25 del Evangelio según san Mateo, la parábola del juicio final. En ella, Jesús se identifica con quienes pasan hambre, quienes pasan sed, los sintecho, quienes van desnudos, los enfermos, quienes están en la prisión. A partir de este evangelio podemos afirmar que Jesucristo está muy cerca de cada uno de nosotros. Tienes cerca el hospital, con muchos enfermos dentro: Jesucristo está allí. Tienes cerca la prisión, con muchos detenidos: Jesucristo está allí. Como dice la canción mencionada: «muy cerca de ti, en tu corazón, puedes adorar a tu Señor».

En nuestro mundo occidental parece que cuesta tener fe. Y también es verdad que cuesta encontrar misericordia. Es difícil vivir el encuentro con Jesucristo resucitado, con Cristo vivo que nos quiere vivos. Pero sobre todo cuesta encontrarle si le queremos buscar allí donde no está. En cambio, según la mencionada parábola del juicio final, resulta paradójico que Jesucristo está tan cerca que lo podemos tocar cuando nos aproximamos a los insignificantes de este mundo, a quienes no cuentan, a los descartados, como nos recuerda a menudo el papa Francisco.

Santa Teresa de Calcuta sufrió en algunas ocasiones momentos de oscuridad en la fe. Pero nunca abandonó a los pobres. Y he aquí que la oscuridad se transformó en luz. La luz de Cristo, identificado con los pobres y necesitados, deshizo su noche oscura. Amando preferentemente a los pequeños y desvalidos amamos a Jesucristo y nos llenamos de su amor.

La identificación de Jesús con los necesitados de todo tipo tiene muchas consecuencias: no puede haber separación entre la fe en Dios y el amor a los demás, concretamente a los más pobres. Ojalá marquen ellos nuestras prioridades, nuestro estilo de vida. No olvidemos que Jesús nos cuestiona no para hacernos sentir frustrados sino para invitarnos a que el camino que elegimos en la vida sea el suyo, para invitarnos a una conversión constante, personal y comunitaria, siendo felices.

Pedimos hoy al Señor que sepamos buscarle y amarle con un corazón misericordioso, que sepamos encontrarle, a Él, Jesucristo, Rey de todo el mundo, en los hermanos que más están sufriendo, donde Él está tan cerca que lo podemos tocar.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

La Residència Diocesana d'Ancians Sant Miquel Arcàngel celebrà la festa del seu patró

La Residència Diocesana d'Ancians Sant Miquel Arcàngel de Tortosa celebrà, el dia 29 de setembre, la festa del seu patró amb una missa solemne a les 11 h presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo Rodríguez, i concelebrada per l'Il·lm. José Luis Arín Roig, vicari general, M.I. Víctor Cardona Eixarch, president del Patronat de la Residència, i cinc preveres més. Mn. Rafel Prades Antolí va dirigir els cants. Van participar de la celebració un bon nombre de residents, familiars, membres del Patronat de la Residència Sant Miquel, l'alcalde de la ciutat Sr. Jordi Jordán, regidors, persones que tenen cura dels malalts, personal de servei, i altres persones invitades.

El bisbe Sergi ens digué en l'homilia: «Una felicitació ben cordial a tots els qui avui celebren el sant: Miquel, Rafel i Gabriel. Tinc molta devoció a sant Miquel perquè és el patró de la meva parròquia natal. El gran model ha de ser Jesucrist i tenim testimonis que ens ajuden a seguir-lo. La Mare de Déu, la fundadora Joana Jugan, santa Maria Rosa Molas, els àngels que de petits ja els invocàvem i la Bíblia els presenta com a mediadors de Déu, amb la seva presència activa i renovadora. El nom dels tres arcàngels acaba amb «el» que significa «Déu». Ells ens porten cap a Déu i obren el cel per a tots nosaltres.»

Tot seguit, a les 11.45 h va tenir lloc l'acte institucional de recepció als convidats. El primer en intervenir fou el Sr. Joaquim Amaré, secretari del Patronat. A continuació va intervenir el president del Patronat, Mn. Víctor Cardona, i també el Sr. Alcalde. Finalment, les paraules del nostre bisbe Sergi. Després de les seves paraules, el Sr. Joaquim Amaré ens comunicà que oferirà al Sr. Bisbe el Llibre d'Honor per a signar. En acabar, el bisbe Sergi ens va llegir la dedicatòria que havia escrit.

A les 13 h i abans d'acomiar-nos, vam sortir al jardí per compartir tots els assistents un refrigeri.

Maria Joana Querol Beltrán

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

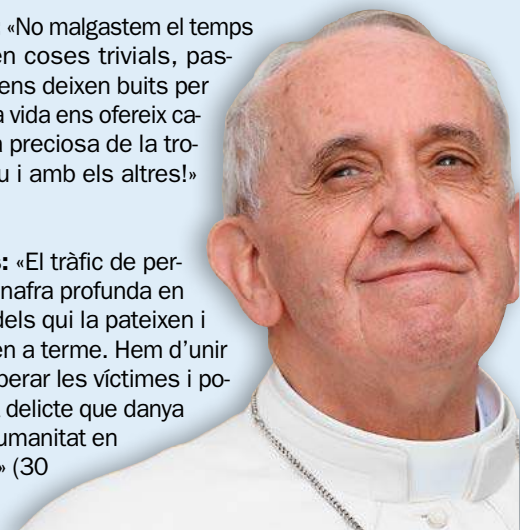
@Pontifex_es: «Imaginem una llavor: és petita, gairebé no es veu, però fa créixer plantes que donen fruits. La Paraula de Déu

és així; pensem en l'Evangelí, un petit llibre, senzill i a l'abast de tots, que produeix vida nova en qui l'acull» (18 de juliol).

@Pontifex_es: «No deixem sols els ancians, la seva presència en les famílies i en les comunitats és molt valuosa, ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un poble en el qual es custodien les arrels» (22 de juliol).

@Pontifex_es: «No malgastem el temps i la llibertat en coses trivials, pasatemps que ens deixen buits per dins, mentre la vida ens ofereix cada dia la perla preciosa de la trobada amb Déu i amb els altres!» (30 de juliol).

@Pontifex_es: «El tràfic de persones és una nafra profunda en la humanitat dels qui la pateixen i dels qui la duen a terme. Hem d'unir forces per alliberar les víctimes i posar fi a aquest delictes que danya greument la humanitat en el seu conjunt» (30 de juliol).

Benicarló sigue siendo fiel a la Mare de Déu de la Salut

Año 2023, primer domingo de octubre, se sube al santuario de la Font de la Salut en romería según el compromiso de nuestros antecesores. Y como era en aquellos tiempos en que la palabra dada era una escritura ¡hemos ahora aquí al paso de la fidelidad! Durante muchos años se ha subido a pie, en bici, en coche, en autobús, en carros. Y este año ha habido rosario con los músicos, misa, olleta, rifa del pernil, coquetes rosarieros y ¡cómo no! «camarades» esparcidas en el hermoso paraje del santuario, donde hemos compartido alegrías, «olleta serrillera», preocupaciones, con la Mare de Déu. Ella, con oír solamente el nombre de Madre, se vuelca.

Somos romeros que a veces subimos alejados de la humildad, llenos de soberbia, plétóricos de salud y suficiencia. Y en esos momentos romeros dejamos que la soberbia se revista de humildad, de pequeñez, de ganas de conversar para facilitar la convivencia de todos los benicarlondos, para que se nos regale la paz y la salud. Y este año hemos escuchado la importancia de la virtud de la cortesía, de la elegancia en el trato entre las familias, entre los políticos, entre los jóvenes, los niños...

Felicidades, una vez más, a la Cofradía, a la incombustible peña del Setril, a los habitantes benicarlondos que con fidelidad asombrosa y natural, una vez al año, colocan estos buenos deseos, con-

fiadamente, a su pies, para que los bendiga y nos anime a seguir fieles a esta bellísima tradición que, sin duda, tiene un carácter noble y ennobecedor.

Manuel Ferrer

Festa de Sant Francesc d'Assís a Jesús

La festa no és una invenció moderna. La festa és tan antiga com ho és el cor de l'home i de la dona, ja que la festa naix del desig de ser feliços tots els éssers humans. L'home és «homo festivus» per naturalesa. Traure-li aquesta dimensió seria mutilar-lo greument. El treball i la festa són una moneda de doble cara: el treball sense la festa seria una esclavitud i la festa sense treball un avorriment.

Quan en un dia entre setmana un grup «significatiu» de persones es congreguen a l'església, encapçalades per les autoritats de Jesús i de Tortosa, presidint la celebració el Sr. Bisbe, acompanyat dels mossens de l'arxiprestat i els fills del poble, això és un fet, però és més que un fet, és un símbol, símbol de festa grossa, festa del nostre patró sant Francesc.

A Jesús, les Festes Majors les fem el juliol i les Festes Patronals a l'octubre. El dia 4, festa de Sant

Francesc, patró del poble, titular de la parròquia i patró del Casal dels Jubilats Sant Francesc, celebrarem una Missa concelebrada, l'església plena de gom a gom i tothom cantant acompanyats per un cor de germanes de la Consolació i de les Teresianes, realment va ser una Missa solemne. A continuació, la Processó pel carrers del poble acompanyant sant Francesc amb les campanes al vol.

El Sr. Bisbe va ser rebut pel Consell de Pastoral de la parròquia al Centre parroquial, després, acompanyat pels membres del Consell, va visitar l'Ajuntament, on l'esperava el Sr. Alcalde i la resta de la Junta Veïnal i altres autoritats, on signà en el Llibre d'Honor i després tots junts cap a l'església a celebrar l'Eucaristia. Una festa preciosa. Tothom estava content.

Mn. Paco

AGENDA

Diumenge 3, Tivenys, a les 12 h, Eucaristia d'inici de la commemoració dels 250 anys de la parròquia. / Roquetes, a les 19.30 h, predicació en la novena de la Immaculada.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Lluïl, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurní o Serni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i màrtir; sant

Demetri, màrtir; santa Il·luminada, verge.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, verge i màrtir.

DESEMBRE

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i com-

panyos, mrs. (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Diumenge vinent, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17; 64,1.4-8 / Sl 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

Jesucrist, Rei de tot el món (A)

COMENTARI

«Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar...»

És clar que la reialesa avui és un fet controvertit: té partidaris i detractors. Parlar de Crist Rei pot semblar més propi d'altres èpoques. Però si ens fixem en els textos litúrgics veurem que Crist Rei no té res a veure amb l'àmbit polític. L'evangeli d'avui presenta Jesús com a Rei que dona possessió del seu Regne, a qui?: *Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.* Dit d'una altra manera: entren al seu Regne tots aquells que han estimat els germans i els han estimat amb fets molt concrets. I quan parlarà dels qui no entren al seu Regne farà la mateixa acusació: *Quan tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó no em vau visitar.* Fixem-nos que no han fet res de mal contra els germans; han deixat de fer-los-hi el bé: és el pecat d'omissió, no ajudar el germà quan ho necessitava. Pertànyer al Regne de Jesús vol dir estimar els germans. I per això la primera lectura no parla tampoc de Déu com a rei vencedor sinó com a un *pastor: Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, les pasturaré totes amb justícia.* De forma diferent, Ezequiel diu el mateix que Jesús a l'evangeli. El domini contra tots els enemics de Crist serà al moment que Crist *destituirà tota mena de sobirania d'autoritat o de poder i posarà el Regne en mans de Déu el Pare. El darrer enemic serà la Mort.* Jesús és Rei perquè es Senyor de tota la creació i ha vençut el gran enemic, la Mort. Nosaltres si estimem els germans amb fets concrets formem part del seu Regne, *quan Déu serà tot en tots.* Jesús ens ensenya a vèncer els nostres enemics que són l'egoisme, el desinterès, no ajudar els germans, no preocupar-nos pels altres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: «Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veiéreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.» Els justos li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?» El Rei els respondrà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.» Després dirà als de la seva esquerra: «Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veiéreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.» Ells li respondran: «Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?» Ell els contestarà: «Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.» I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después, el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna.»